NOORD-BRABANDER.

Dicere verum
Quid vetat? — Horatius.

NOMMER 128   **'S BOSCH.**   **DINGSDAG, 25 OCTOBER 1831.**

Nederlanden.

Zitting van vrydag, 21 october.

TWEEDE KAMER DER STATEN-GENERAAL.

De vergadering wordt ten 12 ure geopend.

Er zijn 40 leden aanwezig.

De heer *Corver Hooft* neemt tijdelijk het voorzitterschap waar.

De aanteekeningen van het verhandelde in de zitting van laatstleden dingsdag worden gelezen en goedgekeurd.

De commissie, welke belast is geweest met het aanbieden van het drietal voor het voorzitterschap aan den Koning, brengt bij monde van den heer *Ingenhousz*, verslag uit.

Wordt gelesen een koninklijk besluit, waarbij de heer *van Asch van Wyck* wordt benoemd tot voorzitter der kamer, gedurende de tegenwoordige zitting.

Dien ten gevolge verlaat de heer *Corver Hooft* den voorzittersstoel, en aanvaardt de heer *van Asch van Wyck* het voorzitterschap eene aanspraak:

Op verzoek van verscheiden leden zal deze aanspraak worden gedrukt. (*Wy zullen, uit hoofde van plaatsgebrek, in een volgend nommer op deze zitting terug komen*)

'sHERTOGENBOSCH, 24 *October*.

Men leest in de *Haarlemsche Courant* van laatstleden zaturdag het volgende:

Zoo men het gerucht mag gelooven, zoude van de zijde van ons bestuur dadelijk (bij het ontvangen der 24 vredes artikelen) zijn verklaard geworden, dat het zich met de medegedeelde bepalingen, zoo als die zijn voorgedragen, niet kan vereenigen; het *Journal de la Haye* van gisteren laat zich mede hieromtrent op de volgende wijze uit: men zegt dat het kabinet der Nederlanden niet genegen is, om deze nieuwe voorwaarden aan te nemen; men zegt dat Koning *Willem* of liever de Groothertog van Luxemburg nog niet voornemens is tegen de schoone contante penningen een gedeelte zijner onderdanen af te staan; laten wij wachten en wij zullen zien waaraan ons te houden.

— Men verneemt dat het hoofdkwartier uit Tilburg op den 1 of 2 november aanstaande naar deze stad zal worden overgebragt; in het hôtel van het gouvernement worden reeds de appartementen voor Z. K. H. den prins van Oranje in gereedheid gebragt; Z. K. H. prins *Frederik* zal deszelfs verblijf nemen bij jonkheer *A. T. van Ryckevorsel*, ontvanger der directe belastingen en majoor kommandant der Bossche schutterij.

— Z. Exc. de generaal-majoor *George* heeft het provinciaal kommandement en het opperbevelhebberschap dezer vesting aanvaard. De luitenant-generaal *Vermasen* is laatstleden zaturdag naar deszelfs bestemming vertrokken.

— Door Z. M. is tot den adelstand verheven de heer *F. X. Verheyen*, griffier der staten dezer provincie en ridder van den Nederlandschen leeuw.

— In de zitting van den 18 dezer heeft de kamer der afgevaardigden van Frankrijk de wet op het pairschap met 346 tegen 40 stemmen aangenomen.

Belgie.

BRUSSEL, 20 *October*.

In de zitting der afgevaardigden van gisteren hebben de heeren *Mesdach* en *Pirson* den eed afgelegd en ter vergadering zitting genomen. De op gisteren gestaakte deliberatien over art. 6 van het concept over de verpligte geldleening werden vervolgens hervat. Na vele amendementen werd het zesde artikel aangenomen in de volgende termen:

»Art. 6. Het tweede gedeelte der geldleening zal worden omgeslagen tusschen de meest belastten op de kohieren van het personeel, en zal pond-pondsgewijs over hunnen aanslag worden omgeslagen.

»Bijaldien de omslag onder de schatpligtigen van bovengedachte helft, uit hoofde der ongelijkheid der middelsoortige aanslagen, niet naauwkeurig mogt kunnen geschieden, dan zullen de schatpligtigen, welke deze aanslagen betreffen, bij gelijke gedeelten in de geldligting betalen, en slechts de evenredigheid van het montant der aanslagen, tot het aanvullen der helft van de meest belastte noodig.

»Zoo een éénig schatpligtige in die middelsoort mogt vallen, zal deze slechts voor de helft van zijnen aanslag in de geldleening deelen. Dit gedeelte is den 15 december betaalbaar; zullende de kohieren door de gouverneurs opgemaakt, goedgekeurd en executoir verklaard worden.»

De 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13 en 14 artikelen werden zonder discussien aangenomen.

De verdere artikelen gaven nog tot eenige discussien aanleiding, waarna het geheel der wet, welke drie dagen na hare aanneming obligatoir zal wezen, met 70 tegen 18 stemmen aangenomen werd.

De heer *de Meulenaere*, minister van buitenlandsche zaken verklaarde, dat hij denzelfden morgen een groot pak met depêches ontvangen, doch den tijd niet gehad had om dezelve te onderzoeken. Hij beloofde een rapport tegen morgen of overmorgen.

Het op heden bepaalde rapport van de commissie tot de petitien over het rekest der officieren van het 3de regement jagers werd heden, bij monde van den heer *Jouet*, uitgebragt, gaf tot deliberatie aanleiding, ten gevolge waarvan, met eene groote meerderheid besloten werd de petitie naar den minister van oorlog te verzenden.

— De kolonel *Fonson* is tot chef van den staf van de troepen die zich in Vlaanderen bevinden, benoemd; reeds is hij als zoodanig naar Gent vertrokken.

De kolonels *Olivier* en *Nypels* zijn tot brigade-generaals benoemd geworden.

— Meer dan honderd stukken geschut zullen, uit de gieterij te Luik, naar Namen gezonden worden.

Van den 21.

KAMER DER AFGEVAARDIGDEN.

Zitting van den 20.

Reeds op den middag waren alle de tribunes bezet.

De vergadering wordt ten een ure geopend.

De heer *de Meulenaere* treedt binnen, beklimt het spreekgestoelte en brengt een rapport uit, hetwelk bevat een volledig overzigt over alle de akten der conferentie. Zie hier de notas en het traktaat dat de conferentie, door middel van den minister van buitenlandsche zaken, aan de kamer medegedeeld heeft.

G E L E I - B R I E F.

De ondergeteekenden, gevolmagtigden van Oostenrijk, Frankrijk, Groot Brittanje, Pruissen en Rusland, hebben, na alle de hun door den belgischen gevolmagtigde gedane mededeelingen over de middelen, om een definitief vredes traktaat, betrekkelijk eene scheiding tusschen Belgie en Holland, tot stand te brengen, rijpelijk te hebben overwogen, het leedwezen gehad van, in die mededeelingen geene toenadering hoegenaamd tusschen de belangen en wijze van denken der onmiddellijk daarbij belanghebbende partijen te bespeuren.

Kwestien, welker onmiddellijke oplossing eene behoefte voor Europa geworden is, niet aan verdere onzekerheid kunnende blootgesteld laten; zich gedwongen ziende, die op te lossen, op straffe van dat onberekenbaar onheil van eenen algemeenen oorlog daaruit te zien spruiten; voor het overige, over alle de betwiste punten genoegzaam ingelicht, door de informatien, welke de belgische gemagtigde en de gevolmagtigden der Nederlanden hun hebben gegeven, hebben de ondergeteekenden slechts gehoord naar eenen pligt, van welken hunne hoven zich zoo jegens zich zelven als jegens de overige staten hebben te kwijten gehad, en welken alle de proeven tot eene onmiddellijke bevrediging tusschen Holland en Belgie tot dus verre onvervuld gelaten hebben; zij hebben slechts de oppermagtige wet van een europeaansch belang van de eerste orde doen eerbiedigen; zij zijn slechts voor eene meer en meer gebiedende noodzakelijkheid terug geweken, door de voorwaarden te bepalen eener definitieve schikking, welke Europa, als vriendin des vredes en regt hebbende de voorduring van denzelven te vorderen, sedert een jaar, getracht heeft, tot stand te brengen, door voorstellen aan beide partijen te doen, welke echter beurtelings door de eene of andere verworpen werden.

De londensche conferentie heeft zich verpligt geacht, om, bij de voorstellen, in de hiernevensgaande 24 artikelen vervat, slechts de gestrengste regelen van billijkheid in acht te nemen. Zij heeft den indruk gevolgd van het levendig verlangen, dat haar bezielde, om belang en regt overeen te brengen en, zoowel Holland als Belgie, wederzijdsche voordeelen, goede grenzen, eenen staat van territoriaal bezit buiten kijf, eene wederzijdsche weldadige vrijheid van koophandel en eenen omslag van schuld te bezorgen, welke op eene volkomene gemeenschap van

lasten en voordeelen volgende, deze in het vervolg zou verdeelen, en dat alles minder volgens eenige kleingeestige veronderstellingen of berekeningen, waarvoor de grondstoffen niet eens geleverd zijn geworden, minder volgens de volle gestrengheid der overeenkomsten en traktaten, dan met oogmerk om beider lasten te verligten en de welvaart der beide staten te begunstigen.

De ondergeteekenden, den belgischen gevolmagtigden uitnoodigende, om de hier boven vermelde, en hier navolgende artikelen te teekenen, zullen hem doen opmerken:

1. Dat deze artikelen kracht en waarde zullen hebben uit eene plegtige overeenkomst tusschen het belgisch gouvernement en de vijf Mogendheden.

2. De vijf Mogendheden de ten uitvoer legging er van waarborgen.

3. Dat dezelve, door de beide partijen eenmaal aangenomen zijnde, bestemd zijn, om, woord voor woord, in een onmiddellijk tractaat tusschen Belgie en Holland te worden opgenomen, hetwelk bovendien alleen nog maar bepalingen bevatten zal, betrekkelijk den vrede en de vriendschap, welke tusschen de beide landen en hunne souvereinen zullen bestaan.

4. Dat dit tractaat, onder het toezigt der londensche conferentie geteekend, onder de formele waarborg der vijf Mogendheden zal geplaatst worden.

5. Dat de artikelen in kwestie een geheel zullen uitmaken, en geene afscheiding zullen toelaten.

6. Eindelijk, dat zij de laatste (*finale*) en onherroepelijke bepalingen der vijf Mogendheden bevatten, die, met gemeene overeenstemming, besloten hebben, om zelven tot stand te brengen de volle en algeheele aanneming der gezegde artikelen door de tegenpartij, ingevalle deze dezelve verwierp.

De ondergeteekenden nemen deze gelegenheid waar, om aan mijnheer den belgischen plenipotentiaris de verzekering hunner hoogachting aan te bieden.

(Get.) *Esterhazy, Wessenberg, Talleyrand, Palmerston, Bulow, Lieven, Mastuzewic.*

TEKST VAN HET TRAKTAAT.

Art. 1. Het Belgisch grondgebied zal zamengesteld zijn, uit de provincien Zuid-Braband, Luik, Namen, Henegouwen, West- en Oost-Vlaanderen, Antwerpen en Limburg, zoodanig als zij een deel hebben uitgemaakt van het vereenigd koningrijk der Nederlanden, daargesteld in 1815, met uitzondering van de distrikten der provincie Limburg, in het art. 4 aangewezen.

Het belgisch grondgebied zal bovendien bevatten het gedeelte van het hertogdom Luxemburg, aangewezen in art. 2.

Art. 2. Z. M. de Koning der Nederlanden, groot-hertog van Luxemburg, stemt toe, dat, in het groothertogdom Luxemburg de grenzen van het belgisch grondgebied zoodanig zijn, als zij hieronder beschreven worden.

(Hier volgt de aanwijzing der te trekken grenslijn, welke hoofdzakelijk zal beginnen van de fransche grenzen tusschen Rodange en Athus, en vervolgens over den weg van Arlon naar Bastogne, tusschen Misanrij en Clemencij naar Steinford zal loopen, en van daar in de rigting van Eischen, Herbas, Guirsch, Oberpalen, Grende, Nothomb, Pareth en Perlé tot Mastelange zal doorgaan, van daar den loop der Sure zal volgen tot over Tentange, en van daar tot aan de zijde van Diekirch zal voortgaan tot aan het pruisich grondgebied toe. Al wat ten westen dezer lijn is gelegen, zal aan Belgie, wat ten oosten is, aan Luxemburg behooren.)

Art. 3. Z. M. de Koning der Nederlanden, groot hertog van Luxemburg, zal voor het afstaan van de in het vorig artikel aangewezen streken, eene schadeloosstelling van grondgebied in de provincie Limburg bekomen.

Art. 4. Ter uitvoering van het deel van art. 1, betrekkelijk de provincie Limburg, en ten gevolge van den afstand, welken Z. M. de Koning der Nederlanden bij art. 2 doet, zal Zijne gezegde Majesteit, het zij in hoedanigheid als groot-hertog van Luxemburg, het zij om met Holland vereenigd te worden, het grondgebied bezitten, waarvan de grenzen hier worden aangewezen.

1. *Op den regter Maas-Oever* zullen bij de oude Hollandsche enclaveringen, op gezegden oever in de provincie, op denzelfden oever die in 1790 aan de staten-generaal niet behoorden, in voege, dat het geheele gedeelte der provincie Limburg op den regter Maasoever gelegen, voortaan geheel aan Z. M den Koning der Nederlanden zal behooren, het zij in zijne hoedanigheid als groot-hertog van Luxemburg, hetzij om met Holland te worden vereenigd.

2. *Op den linker Maas-oever* afgaande van het zuidelijkst punt der hollandsche provincie Noord-Braband, zal eene lijn getrokken worden, die aan de Maas boven Wessem, tusschen die plaats en Stevensweert, zal neerkomen op het punt, waarop den linkeroever de grenzen der tegenwoordige arrondissementen Roermond en Maastricht elkander aansluiten, in dier voege, dat Bergerot, Stamproij, Heer-Itteren, Ittervoord en Thorn met hunne jurisdictien, alsmede alle plaatsen ten noorden dezer lijn, deel van Hollandsch grondgebied zullen uitmaken.

De oude hollandsche enclaveringen in Limburg, op den linker Maas-oever zullen Belgie behooren, met uitzondering van Maastricht, hetwelk met den omtrek van 1200 toises, gaande van het uiterst deel van het glacis der vesting, op den linker Maasoever, in volle souvereiniteit en eigendom aan Z. M. den Koning der Nederlanden zal behooren.

Art. 5. Z. M. de Koning der Nederlanden, groot-hertog van Luxemburg, zal zich met de duitsche bondsvergadering en de agnaten (bloedverwanten van moeders zijde) van het huis van Nassau verstaan, over de toepassing der bepalingen, in de artikels 3 en 4 vervat, alsmede over alle schikkingen, welke gezegde artikelen zouden kunnen noodzakelijk maken, hetzij met de hierboven genoemde agnaten van het huis van Nassau, het zij met de duitsche bondsvergadering.

Art, 6 Uit hoofde de grondgebieds schikkingen hierboven, ziet elk der beide beide partijen wederkeerig voor altijd af, van iedere vordering op het grondgebied, de steden, plaatsen en gewesten, gelegen binnen de grenzen van de bezittingen der andere partij zoodanig als zij zich beschreven vinden in de artikels 1, 2 en 4.

Gezegde grenslijnen zullen getrokken worden overeenkomstig deze zelfde artikelen, door belgische en hollandsche commissarissen demarcateurs, die zich zoodra mogelijk in de stad Maastricht zullen vereenigen.

Art. 7. Belgie zal, in de grenzen, aangewezen bij art. 1, 2 en 4, eenen onafhankelijken en altijddurend onzijdigen staat uitmaken. Het zal gehouden wezen diezelfde onzijdigheid jegens alle andere staten te eerbiedigen.

Art. 8. De afloop der wateren in de Vlaanderens zal tusschen Holland en Belgie geregeld worden, naar de bepalingen vastgesteld te dezen opzigte bij art. 6 van het definitief traktaat, gesloten tusschen Z. M. den Keizer van Duitschland en de statengeneraal, den 8 november 1785; en overeenkomstig gezegd artikel, zullen wederzijdsch benoemde commissarissen zich over de toepassing dier bepalingen verstaan.

Art. 9. De bepalingen van art. 108 tot 117 inclusief der acte van het Weener congres; betrekkelijk de vrije vaart op de bevaarbare rivieren en stroomen, zullen worden toegepast op de bevaarbare stroomen en rivieren, welke het belgisch en hollandsch grondgebied doorsnijden of van elkander scheiden.

En hetgeen bijzonderlijk de Schelde betreft, zoo zal er overeengekomen worden, dat het loodswezen en de bakening, als ook de doorvaarten op de Schelde beneden Antwerpen aan een gemeen toevoorzigt zullen worden onderworpen; dat dit gemeen toevoorzigt zal worden uitgeoefend door te dien einde van weerskanten te benoemen commissarissen; dat er gematigde loods- of baken-gelden met gemeen overleg zullen worden bepaald en dezelfde voor de Hollanders en voor de Belgen zullen worden bepaald en dezelfde voor de Hollanders en voor de Belgen zullen zijn. Wordt insgelijks bepaald, dat de vaart op de tusschen de Schelde en den Rijn gelegene rivieren, om van Antwerpen naar den Rijn te komen en *vice versa*, van weerskanten vrij blijven, en slechts aan zeer geringe tolregten onderworpen zal zijn, welke provisioneel dezelfde voor de beide landen wezen zullen.

Daar zullen, van weerskanten, binnen den tijd van eene maand, commissarissen te Antwerpen bijeenkomen, zoo om het definitief en permanent montant dezer tollen te regelen, als om wegens een reglement overeen te komen, volgens hetwelk de bepalingen van dit artikel zullen worden ten uitvoer gebragt en daaronder te begrijpen de regten der visscherij en van den handel op de geheele uitgestrektheid der Schelde, op den voet van volkomen gelijkheid voor de onderdanen van beide landen.

Intusschen en tot dat gezegd reglement zal zijn opgemaakt, zal de vaart op bovengemelde bevaarbare rivieren en stroomen voor den handel der beide landen vrij blijven, welke, provisioneel, te dezen opzigte, de tarieven zullen aannemen, bepaald bij de overeenkomst van den 31 mei 1831, opzigtelijk de vrije vaart op den Rijn, te Mentz gesloten, zoowel als de andere bepalingen dier overeenkomst; voor zoo verre die zouden kunnen worden toegepast op de bevaarbare rivieren en stroomen, welke het hollandsch en het belgisch grondgebied doorsnijden of van elkander scheiden.

Art. 10. Het gebruik der kanalen, welke de beide landen tevens doorsnijden, blijft vrij en gemeen voor derzelver bewoners.

Wel te verstaan, dat zij die wederzijdsch en op dezelfde voorwaarden zullen genieten en dat, van weerskanten, van de vaart op die kanalen slechts matige regten zullen worden geheven.

Art. 11. De handels-gemeenschap over de stad Maastricht of over Sittard zullen volkomen vrij blijven en onder geen voorwendsel hoegenaamd gestoord mogen worden. Het gebruik der wegen, welke, door deze beide steden loopende, naar de duitsche grenzen geleiden, zal slechts aan de betaling der gewone tol- of barière gelden voor het onderhoud der wegen onderworpen wezen, zoodat de transit-handel aldaar geene hindernis zal kunnen ondervinden en dat deze wegen, tegen betaling van hovengedachte regten, in goeden staat en geschikt, om den handel te bevorderen, zullen gehouden worden.

Art. 12. In geval er in Belgie een nieuw kanaal of een nieuwe weg aangelegd mogt worden, welke op de Maas, tegen over het hollandsch kanton Sittard, zouden uitloopen, zouden de Belgen zulks aan de Hollanders moeten vragen, die het niet zouden weigeren, in de veronderstelling, dat gezegde weg of gezegd kanaal volgens hetzelfde plan mogt verlengd worden, hetgene

alsdan geheel ten koste van Belgie, door het kanton Sittard, tot aan de duitsche grenzen zou plaats hebben.

Deze weg of dat kanaal, welke alleen tot handels gemeenschap zou kunnen strekken, zou, ter keuze van Holland, hetzij door ingenieurs en werklieden, welke Belgie verlof bekomen zou om in het kanton Sittard te mogen doen arbeiden, hetzij door ingenieurs en werklieden, welke Holland leveren zou, kunnen worden aangelegd; in alle gevallen buiten eenige kosten voor Holland en zonder eenige prejudicie voor deszelfs regten van uitsluitende souvereiniteit op het grondgebied, over of door hetwelk voormelde weg of gezegd kanaal zou loopen.

Beide partijen zullen, met gemeen overleg, het beloop en de wijze van heffing der regten en tollen bepalen, welke op dat kanaal of op dien weg zouden geheven worden.

Art. 13. § 1. Te rekenen van den 1 januarij 1831 zal Belgie, ten gevolge van de verdeeling der publieke schuld van het koningrijk der Nederlanden, belast blijven met eene som van *acht millioen, viermaal honderd duizend nederlandsche guldens* jaarlijksche renten, waarvan het kapitaal, van het groot-boek te Amsterdam, of van de algemeene schatkist van het Vereenigd Rijk der Nederlanden, op het Grootboek van Belgie zou worden overgeschreven.

§ 2. De, op het belgisch groot-boek, ten gevolge van de vorenstaande § overgeschreven kapitalen, ten bedrage van 8,400,000 gulden jaarlijksche renten, zullen beschouwd worden als een gedeelte van de nationale belgische schuld uitmakende, en Belgie zal zich verbinden, om, noch tegenwoordig, noch in het vervolg, eenig onderscheid tusschen dit gedeelte der publieke schuld en eenige andere reeds gemaakte of nog te maken schuld daar te stellen.

§ 3. De betaling van bovengemelde som aan jaarlijksche renten van 8,400,000 gulden, zal, geregeld, van halfjaar tot halfjaar, geschieden, hetzij te Brussel, hetzij te Antwerpen, in gereed geld, zonder eenige korting, van welken aard die ook zou mogen wezen, noch voor het tegenwoordige, noch in het toekomende.

§ 4. Door middel der creatie van gezegde som van 8,400,000 gulden aan jaarlijksche renten, zal Belgie, jegens Holland, ontslagen zijn van alle verpligting uit de verdeeling der publieke schuld van het koningrijk der Nederlanden spruitende.

§ 5. Van weerskanten te benoemen commissarissen zullen, binnen den tijd van veertien dagen, te Utrecht bijeenkomen, ten einde tot de liquidatie over te gaan der fondsen van het amortisatie-syndicaat en van de brusselsche bank, welke met den dienst voor de algemeene schatkist van het vereenigd koningrijk der Nederlanden is belast geweest. Uit deze liquidatie zal geen nieuwe last voor Belgie kunnen spruiten, aangezien het geheele passief van hetzelve in de ronde som der 8,400,000 gulden jaarlijksche renten begrepen is. Zoo er echter, uit gezegde liquidatie, eenig actief mogt spruiten, zoo zullen Belgie en Holland hetzelve deelen in de verhouding der, door beide landen, gedurende hunne vereeniging, betaalde belastingen, volgens de, door de staten-generaal van het vereenigd koningrijk, ingewilligde budgets.

§ 6. Zullen in de liquidatie van het amortisatie-syndicaat begrepen zijn de schulden der domeinen, onder den naam van *losrenten* bekend; wordende deze echter, in het tegenwoordig artikel, slechts voor memorie vermeld.

§ 7. De bij § 3, van dit artikel, vermelde hollandsche en belgische commissarissen, welke in de stad Utrecht bijeen moeten komen, zullen, behalve met de liquidatie voormeld, ook nog belast zijn met het overdragen der kapitalen en renten, die, ten gevolge der verdeeling van de publieke schuld van het vereenigd koningrijk der Nederlanden, ter somme van *f* 8,400,000 jaarlijksche renten, ten laste van Belgie moeten komen. Zij zullen ook nog belast zijn met de uitlevering der archieven, kaarten, plans en documenten zonder onderscheid, welke aan Belgie behooren of deszelfs administratie betreffen.

Art. 14. Aangezien Holland, sedert den 1 november 1830, alle voorschotten gedaan heeft, voor den dienst der geheele publieke schuld van het koningrijk der Nederlanden benoodigd, en dezelve nog doen moet voor het half jaar, dat met 1° januarij 1832 moet vervallen, zoo wordt bij deze overeengekomen, dat gezegde voorschotten, berekend van den 1 november 1830 tot den 1 januarij 1832, voor veertien maanden, naar het pro rato der *f* 8,400,000 jaarlijksche renten, waarmede Belgie belast is, bij derde gedeelten, door de belgische schatkist, aan de hollandsche zullen worden terug gegeven. Het eerste één derde zal, door de belgische schatkist, aan de hollandsche betaald worden op den 1 januarij 1832, het tweede één derde op den 1 april en het laatste één derde gedeelte op den 1 julij deszelfden jaars; aan Holland zal, voor beide laatste termijnen, te goede worden gedaan een interest bestemd tegen 5 pCt. 's jaars, loopende tot de volle afdoening dier beide termijnen toe.

Art. 15. De haven van Antwerpen zal, overeenkomstig de bepalingen van art. 15 van het traktaat van Parijs van 30 mei 1814 steeds bij uitzondering eene koopvaardij-haven blijven.

Art. 16. Alle werken van publiek of particulier nut, zoo als kanalen, wegen of anderen van gelijken aard, welke geheel of ten deele, ten koste van het vereenigde koningrijk der Nederlanden gemaakt zijn, zullen, met al de daaraan verbonden voordeelen en lasten, aan het land blijven toebehooren, waarin zij gelegen zijn. Wel te verstaan, dat de voor het aanleggen dier werken geleende of opgenomen kapitalen, welke speciaal aan dezelve geaffecteerd zijn, in gezegde lasten begrepen zullen wezen, voor zoo verre die nog niet afgelost mogten zijn en zonder dat de reeds gedane aflossingen in de termen der liquidatie zullen vallen.

Art. 17. De sequestratien, welke in Belgie, gedurende de onlusten uit politieke oorzaken, op de goederen en patrimoniale domeinen van wien ook, zonder onderscheid, zouden mogen zijn gelegd, zullen onverwijld opgeheven en het genot dezer goederen en domeinen onmiddellijk aan de wettige eigenaars terug gegeven worden.

Art. 18. De inwoners der beide landen, welker afscheiding plaats gehad heeft, zullen, indien zij hun domicilie van het eene land naar het andere zouden willen overbrengen, ten gevolge dezer artikelen, de vrijheid hebben, om, gedurende twee jaren, over hunne eigendommen, roerende of onroerende, van welken aard die ook zouden mogen zijn, te beschikken, die te verkoopen, over den koopprijs, zoo in specie als in andere geldswaarde, te beschikken, zonder eenige hindernis of eenige betaling van andere regten, welke tegenwoordig, wegens eigendoms-veranderingen of transporten, in een der beide landen geheven worden. Wordende bij deze verstaan, dat er, zoo voor nu als voor het toekomende, afstand wordt gedaan van de invordering van alle *jus albinagii* (regt op de goederen en nalatenschappen van vreemdelingen) van de personen en eigendommen der Hollanders in Belgie en der Belgen in Holland.

Art. 19. Wat den eigendom aanbelangt, zal de kwaliteit van gemengd onderdaan erkend en gehandhaafd worden.

Art. 20. De bepalingen van art. 11 tot die van art. 21 ingesloten van het traktaat tusschen Oostenrijk en Rusland, op den 3 mei 1815 gesloten, hetwelk een integrerend deel uitmaakt van de algemeene akte van het congres van Weenen, - bepalingen, betrekkelijk de gemengde eigenaren, de verkiezing van domicilie, welke deze gehouden zijn, te doen, de regten, die hun als onderdanen van een of anderen staat zullen toekomen, alsmede wegens de betrekkingen van nabuurschap in de door de grenzen doorsneden eigendommen, zullen van toepassing worden gemaakt op de grondeigenaren, welke, in Holland, het Groot-Hertogdom Luxemburg en Belgie, zich zullen bevinden, in het bij boven vermelde bepalingen der acten van het weener congres voorziene geval.

Het *jus albinagii* en *detractus*, van stonden aan, tusschen Holland, het groot hertogdom Luxemburg en Belgie afgeschaft zijnde, wordt bij deze begrepen en verstaan, dat ieder der hierboven vermelde bepalingen, de zoodanigen, welke op dat *jus albinagii* en *detractus* betrekking zouden mogen hebben, nul en van onwaarde in de beide landen geacht zullen worden.

Art. 21. In de landen, welke van heerschappij veranderen, zal niemand vervolgd of verontrust mogen worden wegens middellijke of onmiddellijke medewerking tot de politieke gebeurtenissen.

Art. 22 De pensioenen en wachtgelden, die van non-activiteit of van reform zullen, in het vervolg, van weerskanten, aan alle titularissen, zoo civiele als militaire, die daarop regt hebben, worden uitbetaald, overeenkomstig de wetten, welke vóór den 1 november 1830 van kracht waren.

Ook is goedgevonden te bepalen, dat de bovengedachte pensioenen of tractementen van titularissen, op het grondgebied, dat thans Belgie uitmaakt, geboortig, ten laste der belgische schatkist zullen komen, terwijl die der titularissen, welke geboren zijn op het grondgebied, dat thans Holland uitmaakt, ten laste der hollandsche schatkist zullen blijven.

Art. 23. Alle reclamatien van belgische onderdanen op particuliere etablissementen, gelijk weduwen-fondsen en fondsen, uit legaten of ook uit de civiele of militaire kassen van retraite spruitende, zullen, door de commissie van liquidatie, waarvan in art. 13 gesproken is, onderzocht en beslist worden volgens den inhoud der reglementen, naar welke deze fondsen of kassen beheerd worden.

De stortingen, door belgische comptabelen gedaan, de door hen geleverde borgstellingen, de judiciële borgtogten en consignatien zullen insgelijks, op vertoon der bewijsstukken, aan de titularissen worden teruggegeven.

Indien eenige belgische onderdanen, uit hoofde van den zoo gezegden *franschen achterstand*, nog regten tot inschrijving bezaten, dan zullen deze regten en reclamatien insgelijks door gezegde commissie onderzocht en geliquideerd worden.

Art. 24. Terstond na de uitwisseling der ratificatien van het tusschen de beide partijen te sluiten tractaat, zullen de noodige bevelen aan de kommandanten der respectieve troepen worden uitgevaardigd tot ontruiming der territoire; steden, vestingen en plaatsen, welke van bestuur veranderen. De burgerlijke regeringen zullen te gelijkertijd de noodige bevelen ontvangen tot de overgave dier territoiren, steden, aan commissarissen, welke te dien einde over en weder benoemd zullen worden. Deze ontruiming en overgave zullen geschieden op zoodanige wijze, dat zij binnen den tijd van veertien dagen, of vroeger, zoo het zijn kan, afgeloopen kunnen wezen.

(Get.) *Esterhazy, Wessemberg, Talleyrand, Palmerston, Bulow, Lieven, Matuzewitz.*

TWEEDE BRIEF TEN GELEIDE.

De ondergeteekenden, gevolmagtigden van de hoven van Oostenrijk, Frankrijk, Groot Brittanje, Pruissen en Rusland hebben, na de, bij hunne nota van heden, de 24 artikelen aan den belgischen gevolmagtigden te hebben medegedeeld, en na verklaard te hebben, dat deze artikelen de eindelijke en onherroepelijke beslissingen der londensche conferentie bevatteden, nog eene verpligting jegens gezegden gevolmagtigden te vervullen, en zij zullen zich van dezelve kwijten met al die openhartigheid, welker beweegoorzaak niet dan naar waarde kan geschat worden.

De vijf hoven, zich de taak voorbehoudende en de verpligting op zich nemende, om de toetreding van Holland tot bovengemelde artikelen te verkrijgen, zelfs dan, wanneer het land begon met die te weigeren, en overtuigd, dat deze artikelen, op onwederlegbare beginselen van billijkheid gegrond, Belgie al de voordeelen aanbieden, welke het regt heeft te vorderen, moeten hier hun vast besluit aankondigen, om zich met alle middelen, die zij in hunne magt hebben, te verzetten tegen de hernieuwing van eenen strijd, die, van nu af, doelloos geworden zijnde, voor beide landen de bron van groote rampen worden en Europa met eenen algemeenen oorlog bedreigen zou, welke te voorkomen de eerste pligt der vijf Mogendheden is. Maar hoe meer deze verzekering geschikt is, om Belgie over deszelfs toekomst en over de omstandigheden, welke aldaar thans eene levendige ongerustheid baren, gerust te stellen, des te meer zal zij de vijf Mogendheden regt geven, om insgelijks alle middelen, die in hare magt zijn, te bezigen, om Belgie tot de toetreding der hierboven vermelde artikelen te nopen, in het geval, dat het, tegen alle verwachting aan, deze toetreding mogt weigeren.

(*Volgen de onderteekeningen.*)

Antwoord van den belgischen gevolmagtigde aan de conferentie.

De ondergeteekende, gevolmagtigde van den Koning der Belgen, haast zich, om HH. EE. de gemagtigden van Oostenrijk, Frankrijk, Groot-Brittanje, Pruissen en Rusland, de ontvangst te berigten: 1°. der 24 artikelen, die, als grondslagen van het traktaat van scheiding tusschen Holland en Belgie, door de londensche conferentie opgesteld en bepaald zijn; 2°. van twee nota's die deze 24 artikelen vergezellen en bij welke de conferentie, na derzelver beweegredenen, inzigten en grondbeginselen te hebben ontwikkeld, den ondergeteekenden uitnoodigt, om het ontwerp van definitief traktaat, dat hem gezonden is, te teekenen. Hoe levendig ook de wensch van den ondergeteekenden is, om de oogmerken der gevolmagtigden van de vijf Hoven, tot handhaving van den algemeenen vrede, spoedig tot stand te zien komen, zoo acht hij het zijnen pligt, te verklaren, dat de 24 artikelen in kwestie te verre van zijne instructien, die hij van zijn gouvernement bekomen heeft en de preliminairen, welke tot grondslag dezer instructien gestrekt hebben, afwijken, dan dat hij zijne handteekening onder die 24 artikelen zou kunnen stellen. Hij heeft, dienvolgens de eer om HH. Exc. te berigten, dat hij de 24 artikelen en de beide nota's onverwijld aan Z. M. den Koning der Belgen zenden en deszelfs souvereine beslissing afwachten zal.

De ondergeteekende verzoekt HH. Exc. op nieuw de verzekering zijner hoogachting te willen aannemen.

Londen, den 15 october 1831.

(*Get*) VAN DE WEYER.

Onder het lezen dezer stukken ontstaat, zoo onder de leden der vergadering als onder de toeschouwers, eene stomme verbazing. Van alle kanten werd het drukken van het rapport gevraagd.

De heer *Gerard Legrelle* vroeg of de beslissing des Konings vóór den 25 moest plaats hebben, dan of er eene verlenging van den wapenstilstand mogelijk was, waarop de heer *Permez* antwoordde, dat de Koning alleen regt had van oorlog en vrede te maken, en de minister van buitenlandsche zaken zijn leedwezen te kennen gaf van niet te kunnen antwoorden, als niet wetende of de vijandelijkheden op den 25sten hervat zouden worden dan niet.

Daarna werd de vergadering ten half drie ure opgeheven en tot den volgenden dag geadjourneerd.

In de zitting van den senaat zijn heden mede dezelfde stukken als boven gelezen, en hebben mede groote verbazing in de vergadering verwekt, hetgeen echter niet belet heeft, dat de wet wegens de verpligte geldleening met de eenparige stemmen der 35 tegenwoordige leden aangenomen werd.

Van den 22.

De senaat en de afgevaardigden zijn gisteren beide vergaderd geweest. In den senaat is niets van eenig belang voorgevallen, en heeft zelfs de graaf *d'Aerschot* aangemerkt, dat men, alvorens zich met andere zaken bezig te kunnen houden, vooraf het lot behoorde te weten van het traktaat, dat in de vorige zitting aan den senaat was medegedeeld.

De ochtend zitting der afgevaardigden is geheel aan petitien gewijd geweest. Naauwelijks echter was de vergadering gesloten of de president riep de nog aanwezige leden bij elkander en zeide hun, dat de minister van buitenlandsche zaken hem op het oogenblik had doen weten, dat hij, tot het doen eener gewigtige mededeeling, tegen drie ure in de vergadering zou komen. Op het verbreiden van het door den president gezegde, kwamen de meeste leden in de zaal terug en nu ontstond er eene discussie, of er vergadering wezen kon dan al niet, aangezien de leden niet aan hunne huizen (à *domicile*) geconvoceerd waren geworden. Deze discussie liep niet alleen over het mogen aanhooren van den minister, maar strekte zich zelfs uit tot de vraag, of de president wel geroepen mogt en de leden wel het woord mogten vragen. Na ruim een uur delibererens, gedurende welken tijd de minister binnen trad, werd er tot eene avondzitting besloten, die dan ook ten 8 ure plaats had.

In deze avondzitting deed de minister voornoemd, namens het gouvernement, een betoog, om de leden tot het toetreden tot de voorstellen der conferentie over te halen, zeggende, dat tegen de overmagt niets te doen viel en hen troostende met de hoop op de Voorzienigheid en op betere tijden. De minister eindigde met de vergadering eene wet voor te stellen, hoofdzakelijk van dezen inhoud.

WIJ LEOPOLD, enz.

Overwegende, dat de gevolmagtigden der vijf groote Mogendheden, in conferentie te Londen vereenigd, de grondslagen van scheiding tusschen Belgie en Holland hebben bepaald, dat het traktaat, naar luid der verklaring van de gevolmagtigden *eindelyke* en *onherroepelyke* voorwaarden inhoudende, Belgie en Holland wordt opgelegd.

Hebben gelast:

Eenig artikel. De Koning wordt gemagtigd, om het definitief traktaat van scheiding te teekenen, hetwelk, op den 15 october 1831, door de gevolmagtigden der vijf groote Mogendheden, in conferentie te Londen vereenigd, bepaald is, onder zoodanige clausulen, voorwaarden en reserven echter als Z. M. in het belang des lands noodzakelijk of nuttig mogt achten. (*)

(*Get*) LEOPOLD, enz.

Nadat de heer *Rodenbach* had aangemerkt, dat, volgens de algemeene wet, de zwakke voor den sterken moet onderdoen en gezegd had, « Indien wij de sterksten waren, zou ik zeggen, wij moeten de wet verwerpen. Nu wij de zwaksten zijn, zeg ik, laat ons tijd winnen, ik vraag het renvooi naar de afdeelingen, » werd besloten de wet en het rapport te doen drukken en aan de leden rond te deelen.

— Wij kunnen verzekeren, zegt ons dagblad *l'Emancipation*, dat de minister van oorlog sedert den ontvangst *der 24 artikelen*, de werkzaamheden in zijne bureau eenen verdubbelden ijver heeft bijgezet. Gisteren heeft hij de namen der officieren, welke bij het koninklijk hoofdkwartier moeten dienen, aan 's Konings goedkeuring voorgedragen. Indien Z. M. de lijst er van nog niet heeft goedgekeurd, moet zulks aan omstandigheden buiten zijnen wil worden toegeschreven.

(*) Hieruit kan men afleiden dat Koning LEOPOLD de vredes artikelen heeft aangenomen, doch dat de kamers zich daarmede nog niet vereenigd hebben.

---

191. *** Op heden verloste van eenen welgeschapenen zoon vrouwe *MARIA HENRIETTE DISDOM*, hartelijk geliefde echtgenoote van

J. P. LOTS.

HELLEVOETSLUIS,
den 15 *October* 1831.

Familie vrienden en bekenden gelieven deze algemeene ook als bijzondere kennisgeving aan te nemen.

---

193. *** Het behaagden den Almachtigen van leven dood, heden avond, juist ten 9 uren, onze dierbare Zuster en Tante, jufvrouw *IDA SLIJPEN*, na bijna twee jaren aan eene ziekte te hebben gelaboreerd, in den nog jeugdigen ouderdom van 39 jaren 4 maanden en 2 dagen, het tijdelijke met het eeuwige te doen verwisselen, en zoo wij hopen in zijne eeuwige gelukzaligheid op te nemen, waarop wij volkomen durven vertrouwen, vermits zij alvorens van de Heilige Sacramenten onzer Moeder de Heilige Kerk was voorzien geworden.

's Bosch, Namens Zusters en Nicht
21 October 1831. P. R. DESCHAMPS.
Executeur Testamentair en ongehuwde Neef.

NB. De Affaire zal door gemelden Heer *P. H. Deschamps* worden gecontinueerd.

Te 'sHertogenbosch, bij de *GEBROEDERS LANGENHUYSEN*, drukkers en uitgevers.